

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Varaždinu
Varaždin, Braće Radić 2

Poslovni broj: 6 Povrv-50/2017-9

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Trgovački sud u Varaždinu, po sucu Hugu Wedemeyeru, u pravnoj stvari tužitelja MEDIMURJE BETON d.d., u stečaju, iz Čakovca, Zrinsko-Frankopanska br. 17, OIB: 86483559748, kojeg zastupa punomoćnik Marko Božić, odvjetnik iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Marko Božić i Ivo Pavliček, iz Varaždina, Vrazova br. 15, protiv tuženika PONGRAC-BAGER KOP d.o.o., iz Novog Sela Rok, Školska br. 2B, OIB : 97507995779, radi namirenja novčane tražbine u iznosu od 52.560,20 kuna, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 17. siječnja 2019., u prisutnosti punomoćnika tužitelja, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, te danom objave presude 1. ožujka 2019.,

presudio je

1) Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Ivana Marodia iz Čakovca, poslovni broj Ovr-1918/16. od 30. prosinca 2016. u dijelu kojim je naloženo tuženiku PONGRAC-BAGER KOP d.o.o., iz Novog Sela Rok, Školska br. 2B, OIB : 97507995779, u roku od 8 dana namiriti tužitelju MEDIMURJE BETON d.d., u stečaju, iz Čakovca, Zrinsko-Frankopanska br. 17, OIB: 86483559748, novčanu tražbinu u iznosu od 52.560,20 kuna (slovima : pedesetdvijetisućpetstošezdeset kuna i dvadeset lipa), zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospijeća svakog pojedinog iznosa, pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, i to :

- na iznos od 32.000,00 kuna od 23. srpnja 2016., pa do isplate,
- na iznos od 16.000,00 kuna od 29. srpnja 2016., pa do isplate te
- na iznos od 4.650,20 kuna od 21. kolovoza 2016., pa do isplate,

kao i da mu naknadi troškove ovršnog postupka u iznosu od 2.388,00 kuna, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 30. prosinca 2016., kao dana donošenja rješenja o ovrsi, pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

2)Djelomično se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Ivana Marodia iz Čakovca, poslovni broj Ovr-1918/16. od 30. prosinca 2016. u dijelu kojim je naloženo tuženiku namiriti tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 37,50 kuna, te u dijelu u kojem je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju predvidive troškove ovršnog postupka u iznosu od 975,00 kuna, te se u tom dijelu zahtjev tužitelja za isplatom navedenih troškova postupka ovrhe odbija kao neosnovan.

3)Tuženik je dužan tužitelju u roku od 8 dana naknaditi parnične troškove postupka u iznosu od 5.250,00 kuna.

Obrazloženje

Tužitelj je u svojstvu ovrhovoditelja, protiv tuženika, kao ovršenika ishodio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Ivana Marodia iz Čakovca, poslovni broj Ovr-1918/16. od 30. prosinca 2016. kojim mu je dozvoljena ovrha za iznos od 52.560,20 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama te troškovima ovršnog postupka.

Protiv predmetnog rješenja o ovrsi tuženik je pravovremeno izjavio prigovor (list 15 spisa) u kojem je naveo da se ne slaže sa ukupnim iznosom duga temeljem računa brojevi 37/1/1, 38/1/1 te 44/1/1 iz razloga što u prilogu prijedloga za ovrhe tih računa nije bilo, a niti je navedeno temeljem čega je došlo do iznosa tog dugovanja.

Povodom navedenog prigovora protiv rješenja o ovrsi ovaj je sud rješenjem poslovnog broj 6 Povrv-50/17-3 od 2. veljače 2017. predmetno rješenje o ovrsi stavio izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha, ukinuo je provedene radnje, te riješio da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

Tijekom provođenja dokaznog postupka održana su ročišta 13. studenoga 2018. te 17. siječnja 2019., izvršen je uvid u : otvorene stavke tužitelja za tuženika (list 5 spisa); račun broj 2052/VP/1 od 30. prosinca 2016. izdanog od strane javnog bilježnika Ivana Marodia iz Čakovca; u utužene račune brojevi 37/1/1, 38/1/1 i 44/1/1, kao i u e-mail prepiske tužitelja i trgovačkog društva Tegra d.o.o. s pripadajućim izvješćima o obavljenim odvagama (listovi 23-65 spisa) te je proveden i dokaz saslušanjem svjedoka Danijela Mavreka (list 71 spisa).

Ocjenom provedenih dokaza sud je utvrdio osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja, jer je uvidom u dokumentaciju u spisu te saslušanjem navedenog svjedoka Danijela Mavreka sud utvrdio da su parnične stranke bile u poslovnom odnosu temeljem ugovora o kupoprodaji robe iz odredbe čl. 376. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15., dalje : ZOO-a) na osnovi kojeg je ugovora tužitelj, kao prodavatelj, tuženiku, kao kupcu predavao i isporučivao robu, i to, konkretno, šljunak, odnosno, separirani granulat i batudu, te mu za tako isporučenu robu izdao utužene račune brojevi 37/1/1 od 15. srpnja 2016., broj 38/1/1 od 21. srpnja 2016. te račun broj 44/1/1 od 20. kolovoza 2016. (listovi 23-25 spisa).

Naime, saslušani svjedok Danijel Mavrek u svom je iskazu (list 71 spisa) naveo da od 2004. radi na radnom mjestu voditelja šljunčare i asfaltne baze u trgovačkom društvu Tegra d.o.o. iz Čakovca, da je sa Tomislavom Đuričinom, stečajnim upraviteljem tužitelja dogovarao poslovnu suradnju gdje je trgovačko društvo Tegra d.o.o. vršilo usluge povremenog utovara, te vaganja kamiona koje je tuženik vagao u trgovačkom društvu Tegra d.o.o. Iskazao je da mu je poznato da su parnične stranke bile u poslovnoj suradnji jer se sa

mjesta na kojem se vršilo predmetno vaganje vidi prostor na kojem tužitelj ima robu i to konkretno šljunak, odnosno, separirani granulat i batudu, te da je on osobno vidio da se upravo ta roba tovarila u tuženikove kamione. Naveo je da je za navedene usluge vaganja kamiona trgovačko društvo Tegra d.o.o. račune izdavalu tužitelju, a tužitelj je temeljem tih računa svojem kupcu, ovdje tuženiku, izdavao račune za isporučeni šljunak. Svjedok Danijel Mavrek je iskazao da prema njegovim saznanjima od strane tuženika nije bio istican nikakav prigovor niti u svezi količine, a niti u svezi kvalitete robe koju je tužitelj isporučio tuženiku, te je, a nakon što su mu predloženi e-mailovi, te pripadajuća izvješća o obavljenim odvagama s listova 31-66 spisa iskazao da se radi o e-mailovima i izvješćima o obavljenim odvagama koja je on slao stečajnom upravitelju tužitelja Tomislavu Đuričinu, da su navedena izvješća o odvagama izvršena putem automatskog programa koji ima instalirani trgovačko društvo Tegra d.o.o. i koji program prema registraciji vozila prepoznaje vrstu vozila i vlasnika, odnosno, prijevoznika te da se na taj način može zaključiti da se nesporno radi o tuženikovim vozilima i preuzimanju predmetne robe od strane tuženika koja je bila vagana u trgovačkom društvu Tegra d.o.o.

Tuženik je u ovoj pravnoj stvari bio uredno pozvan i na ročište za glavnu raspravu održano 13. studenoga 2018., kao i na ročište održano 17. siječnja 2019., a isti na ta ročišta nije pristupao niti je ispričao svoje izostanke, pa je stoga sud ta ročišta održao u odsutnosti uredno pozvanog tuženika.

Tužitelj je u spis dostavio preslike utuženih računa, kao i pripadajuću dokumentaciju i to e-mail dopise trgovačkog društva Tegra d.o.o. iz Čakovca stečajnom upravitelju tužitelja s pripadajućim izvješćima o obavljenim odvagama (listovi 23-65 spisa), a navedenu je dokumentaciju sud dostavio tuženiku koju je isti zaprimio 16. studenoga 2018., a kako to proizlazi iz povratnice – obavijesti o uručenju Hrvatske pošte (iza lista 65 spisa).

Tuženik se nije očitovao na navedenu dokumentaciju, te posljedično tome istu nije niti osporio, a sud je uvidom u tu dokumentaciju, kao i saslušanjem svjedoka Danijela Mavreka, a čiji je iskaz sud u cijelosti prihvatio i to iz razloga što je navedeni svjedok iskazivao uvjerljivo i detaljno, kao i iz razloga što se njegov iskaz upravo i temelji na navedenoj dokumentaciji, utvrdio u cijelosti osnovanim tužbeni zahtjev tužitelja budući da je utvrđeno da je tužitelj svoju ugovornu obvezu u cijelosti ispunio predavši tuženiku robu navedenu u utuženim računima, dok tuženik svoju ugovornu obvezu nije izvršio, jer tužitelju nije platio cijenu za preuzetu robu, odnosno, suprotno tijekom postupka nije dokazao.

Radi navedenog temeljem odredbe čl. 376. st. 1. ZOO-a, a u svezi sa odredbom čl. 438. st. 1. ZOO-a, odlučeno je kao pod točkom 1) izreke ove presude, jer je navedenim odredbama propisano da se ugovorom o prodaji prodavatelj obvezuje predati kupcu stvar u vlasništvo, a kupac se obvezuje platiti mu cijenu koju je dužan platiti u vrijeme i na mjestu određenom u ugovoru.

Odluka o zakonskoj zateznoj kamati temelji se na odredbi čl. 29. st. 1. i st. 2. ZOO-a, a o platnom nalogu odlučeno je na osnovi odredbe čl. 451. st. 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13. i 89/14., dalje : ZPP-a).

Odluka o troškovima postupka ovrhe donijeta je temeljem odredbe čl. 14. st. 4. Ovršnog zakona (Narodne novine br. 112/12., 25/13., 93/14., 55/16. i 73/17., dalje : OZ-a) i čl. 30. st. 3. OZ-a.

Tužitelj ima pravo na naknadu troškova postupka ovrhe koji se sastoje od troškova naknade za rad punomoćnika tužitelja za sastav prijedloga za ovrhu u iznosu od 1.000,00 kuna, te pripadajućeg PDV-a u iznosu od 250,00 kuna (Tbr. 11. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika – Narodne novine br. 142/12., 103/14., 18/14. i 107/15., dalje :

Tarifa i Tbr. 42. Tarife). Tužitelj ima pravo i na naknadu troškova na ime javnobilježničke nagrade u iznosu od 1.094,50 kuna, a u koji je iznos uključen i pripadajući PDV od 25%, kao i na naknadu troškova prijepisa i poštarine u iznosu od 43,50 kuna, zajedno s uključenim PDV-om, a koji je trošak obračunat sukladno čl. 3. i čl. 6. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku (Narodne novine br. 8/11. i 114/12.) i za koji je javni bilježnik izdao račun broj 2052/VP/1 od 30. prosinca 2016. (list 12 spisa).

Sud je odbio zahtjev tužitelja za naknadom troškova postupka ovrhe na ime materijalnih troškova poštarine i kopiranja u iznosu od 37,50 kuna s uključenim PDV-om iz razloga što tužitelj nastanak tih troškova nije dokumentirao, te je, također, odbijen zahtjev tužitelja za naknadom predvidivih troškova ovrhe u iznosu od 975,00 kuna iz razloga što ti troškovi za tužitelja nisu nastali budući je tuženik pravovremeno izjavio prigovor protiv navedenog rješenja o ovrsi pa isto nije postalo pravomoćno i ovršno.

Odluka o troškovima parničnog postupka donijeta je temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, a u svezi sa odredbom čl. 155. ZPP-a.

Tužitelj ima pravo na naknadu troškova za rad njegovog punomoćnika za sastav obrazloženog podneska od 9. studenoga 2018. u iznosu od 1.000,00 kuna (Tbr. 8. t. 1. Tarife), kao i za rad njegovog punomoćnika za zastupanje tužitelja na ročištima održanim 13. studenoga 2018. te 17. siječnja 2019. u iznosu od po 1.000,00 kuna za svako ročište (Tbr. 9. t. 1. Tarife), a za pristup na ročište za objavu tužitelj ima pravo na naknadu troška u iznosu od 500,00 kuna (Tbr. 9. t. 3. Tarife). Na navedene iznose tužitelj ima pravo pribrojiti i pripadajući PDV u iznosu od 875,00 kuna (Tbr. 42. Tarife).

Na kraju je sud tužitelju dosudio i naknadu troškova postupka na ime sudske pristojbe na presudu u iznosu od 875,00 kuna, a što je obračunato sukladno Tbr. 1. st. 2. Tarife sudskih pristojbi iz Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine br. 74/95., 57/96., 137/02., 125/11., 12/12., 157/13. i 110/15.).

U Varaždinu 1. ožujka 2019.

Sudac :

Wedemeyer, v. r.

Za vjernost otpisao: ovlaštteni službenik :

Uputa o pravnom lijeku :

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu na Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovoga suda i to stranka koja je bila prisutna ili uredno obaviještena o ročištu za objavu presude u roku od osam (8) dana od dana objave presude, a stranka koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude u roku od osam (8) dana od dostave prijepisa odluke.